

Ὁκτώηχος

Ἦχος πλ. α'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Τριώδιον

Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁσίας
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. *Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. *Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. *Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. *Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. *Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.*

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'. Ἀυτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι
οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ Ληστής ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν εἶναί σε
πιστεύσας Χριστέ, ὡμολόγησέ σε εἰλικρινῶς
ἐκ καρδίας. Μνήσθητί μου Κύριε βοῶν, ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζῶν
ἀνθήσαντα τῷ γένει ἡμῶν, καὶ ξηράναντα
τὴν ἐκ τοῦ ξύλου κατάραν, ὡς Σωτῆρα καὶ
Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Τῷ θανάτῳ σου Χριστέ, θανάτου
ἔλυσας τὴν δύναμιν, καὶ συνήγειρας τοὺς
ἀπ' αἰῶνος θανέντας, σὲ ὑμνοῦντας τόν,
ἀληθινόν Θεόν, καὶ Σωτῆρα ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἔμψυχε νὰ Θεοῦ, καὶ πύλη
ἀδιόδευτε, χαῖρε ἄφλεκτε καὶ πυρίμορφε
θρόνε, χαῖρε Μήτηρ τοῦ Ἑμμανουήλ,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς
Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, ρῦσαι τῆς
γεέννης τὸν ἀνάξιον δούλόν σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς
εἰμι Κύριε, Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει
ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Κόκκινον καὶ βύσσινον ἐνεδιδύσκετο
Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις·
διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου
Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη
τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κανὼν τῆς Ὀσίας.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρουσι Μαρία τὰ τῶν Ἀγγέλων
στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον Ὀσία βίον,
τὸν ἐν σοὶ καθορῶντες καὶ δόξαν τῷ, Κυρίῳ
κραυγαζόντες.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Φρίττουσι Δαιμόνων τῶν ζοφερῶν τὰ
συστήματα τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος,
ὅτι γυνὴ παραδόξως καὶ γυμνή, καὶ μόνη
τούτους ἤσχυνας.

Δόξα.

Ἐλαμψας ἡλίου δίκην Μαρία
πανεύφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς
φρυκτωρίαις πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν καὶ τῷ
σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγγελοι περιλαμφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ
τόκου σου ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ
εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε κεκράγασιν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. α'. Αὐτόμελον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ
Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ
καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠυδόκησε σαρκί,
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον
ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ
κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα
ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται
γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος
ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 11.

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ
διατηρήσεις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσον με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν
ὁσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

9:11-14

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος
Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ
τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ
χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς
κτίσεως, οὐδὲ δι' αἷμα τὸς τράγων καὶ
μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν
ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν
εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα
τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς
σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα
τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου
ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἅμωμον τῷ Θεῷ,
καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν
ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

ι' 32 - 45

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίζουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ ἐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων οὐκ ἔστιν

ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αλληλουῖα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ἧς καὶ
τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.